

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/74/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3515010222
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2016:3515010222.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obvineného Z. F., H.. XX.XX.XXXX R., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava, trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 22. januára 2016 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: Z. F. B. E. B. R. X. Š., H.. XX.XX.XXXX R.,
R. C. Č. XXX, X. H.É. Z. H. N., t. č. vo výkone väzby v ÚVV Ilava,
je vinný, že

v presne nezistenom čase približne o 07.30 hod. dňa 19.02.2015 v rodinnom dome XXX v obci Č., v kuchyni sa slovné vyhrážal svojej matke poškodenej C. F., H.. XX.XX.XXXX, a to takým spôsobom, že keď vošla do kuchyne o rozmere 2m x 2,5 m, tak Z. F., ktorý práve sedel na posteli situovanej v tejto kuchyni, na poškodenú C. F. zakričal „Musíš ísť preč, lebo Ťa zabijem“ a následne sa z postele zodvihol a podišiel ku sporáku na tuhé palivo, kde do pravej ruky uchopil 1 ks drevorubačskej sekeru o dĺžke rukoväte 59 cm a rozmere kovovej časti 19 cm x 11 cm, ktorú zodvihol a následne sa ňou zahnal smerom na poškodenú C. F., ktorá zo strachu o život a zdravie z domu ušla na dvor rodinného domu, kde volala o pomoc a následne privolala hliadku policajného zboru,

t e d a

- inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - so zbraňou, na chránenej osobe,

č í m s p á c h a l

- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona.

Za to sa

o d s u d z u j e

Podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. m) Trestného zákona, § 38 ods. 2, ods. 4, ods. 8 Trestného zákona a § 49 ods. 2 Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 18 /osemnásť/ mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súd obžalovanému ukladá trest prepadnutia veci a to 1 ks drevorubačskej sekery s drevenou rúčkou o dĺžke 59 cm, s dĺžkou kovovej časti 19 cm a šírkou ostria 11 cm.

Podľa § 73 ods. 2 písm. c) Trestného zákona sa obžalovanému u k l a d á ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

o d ô v o d n e n i e :

Tunajší súd vedie trestné konanie proti obžalovanému prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona. Súd vo veci vydal trestný rozkaz, proti ktorému podal odpor prokurátor a obhajca obžalovaného. Na podklade podaných odporov súd vykonal hlavné pojednávanie, na ktoré predvolal obžalovaného, poškodenú C. F.X., svedkyňu D. D., znalcov Z.. Z. X. B. Z.. K. M. a vykonal listinné dôkazy vzťahujúce sa na predmetnú vec a osobu obžalovaného.

Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že k dohode o vine a treste medzi obžalovaným a prokurátorom nedošlo.

Po prečítaní obžaloby z vyjadrenia obžalovaného po zákonom poučení obžalovaného o jeho právach a poučení v intenciách § 257 Trestného poriadku, vyplynulo, že obžalovaný sa necíti byť vinný zo žalovaného skutku.

Z pomerne nesúrodnej a zavádzajúcej výpovede obžalovaného Z. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že skutok nespáchal, poškodenej sa nevyhrážal. Na sekere videl pápeža a prezrel si ju.

Poškodená C. F. na hlavnom pojednávaní uviedla, že obžalovaný je jej syn a odmietla vypovedať. Vzhľadom na uvedenú skutočnosť boli prečítané jej výpovede z prípravného konania zo dňa 19.02.2015 po oznámení obvinenia obžalovanému a zo dňa 10.04.2015. Z jej výpovedí vyplynulo, že s obžalovaným žije v spoločnej domácnosti v rodinnom dome v Č. XXX, ktorý patrí obci. Nikto viac v tomto dome nežije. Dom má dve miestnosti - kuchynku a izbu. Dňa 19.02.2015 ráno ako sa zobudila, vstúpila zo spálne do kuchynky asi o 06.30 až 07.30 hod. , kde sa nachádzal jej syn Z., ktorý tam spáva. Sedel na posteli a bez predošlých slov, resp. z ničoho nič na ňu zareagoval tak, že skríkol „Musí preč, lebo ťa zabijem“, a následne sa z postele postavil a načiahol sa smerom ku sporáku, kde vzal do pravej ruky drevorubačskú sekeru, ktorá tam bola opretá. Zdvihol sa z postele. Sekera bola asi 1 meter od neho. Sekerou, ktorú chytil do ruky, sa stačil zahnať, pričom bola od neho asi dva metre. To sa už nachádzala pri dverách domu. Následne na to začala kričať o pomoc, prebehla k dverám a cez ne opustila kuchyňu a teda aj dom a vyla pred dom na dvor, kde opäť kričala o pomoc. Videla ako dcéra vyšla z vedľajšieho domu, ktorá sa poškodenej opýtala, čo sa deje. Potom prišla k dcére a zavolala políciu.

Z výpovede svedkyne D. D. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že jen sestrou obžalovaného, neodmietla vypovedať, pričom skutok nevidela a matka jej povedala, že obžalovaný ju vyháňal a inšie nič nevie. Nemôže povedať, že mal sekeru, keď to nevidela. Mama bola na dvore vonku, lebo ju obžalovaný vyháňal. Matka volala pomoc, zobrala ju dnu. Povedala jej, že ju vyháňa. Vzhľadom na rozpor medzi výpoveďou svedkyne na hlavnom pojednávaní a skoršou výpoveďou zo dňa 19.02.2015, z ktorej vyplynulo, že ráno okolo siedmej počula z domu krik matky, ktorá kričala o pomoc, pričom kričala aj na dvore, kde sa nikto pri matke nenachádzal, pričom na otázku svedkyne, čo sa stalo, poškodená povedala, že ako sa zobudila a vyšla zo svojej izby do kuchyne tak, obžalovaný jej povedal, že má odísť z domu, hneď sa naťahoval za sekerou, zobral sekeru do ruky a zahnal sa na matku, ktorá sa zľakla sa a vybehla von a volala o pomoc. Brat Z. z domu nevyšiel. Svedkyňa uviedla, že má strach o matku. Matka mu nikdy synovi neublížila. K rozporu uviedla svedkyňa žiadnu sekeru nevidela a nepamätá si čo jej matka povedala.

Z výpovede znalkyne Z.. X. z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že zotrúva na podanom znaleckom posudku, ktorý podala spolu so znalkyňou Z.. B. Ž., pričom vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania skutku trpel duševnou poruchou a poruchou osobnosti zmiešanou, s rysmi disocálnymi, paranoidnými a emočne nestabilnými. Táto porucha sa prejavuje najmä zníženým rešpektom k etickým, právnym a spoločenským normám, citovou labilitou s pohotovosťou k výbuchom zlosti a vzťahovačnosťou. Obžalovaný o týchto svojich prejavoch mohol vedieť, jeho rozpoznávací schopnosť bola zachovaná a ovládacia schopnosť bola forenzne v nevýznamnej miere znížená. Porucha osobnosti, ktorý obžalovaný trpí je trvalého charakteru. Bludová porucha, ktorá bola u obžalovaného diagnostikovaná v minulosti sa aktuálne neprejavuje. Obžalovaný je podľa znalcov schopný chápať zmysel trestného konania. Znalci odporúčajú uloženie ochranného psychiatrického liečenia ambulantnou formou.

Z výpovede svedkyne Z.. K. F. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že obžalovaný je u nej evidovaný ako psychiatrický pacient so závažným typom ochorenia schizofréneho okruhu. Obžalovanému boli aplikované depotné injekcie na úpravu stavu. Naposledy bol u nej na kontrole v septembri 2014 a odvtedy nemá o ňom informácie je pravdepodobné, že nebral lieky.

Súd z výsluchov obžalovaného, znalca Z.. Z. X. a svedkyne Z.. K. F. zistil, že u obžalovaného bola zistená mentálna retardácia, disharmonická porucha osobnosti s paranoidnými prvkami a schizofrenické ochorenie a dospel k záveru, že sú pochybnosti u obžalovaného, či v čase spáchania skutku boli jeho ovládacie a rozpoznávacie schopnosti zachované alebo nie. Preto pribral do konania znaleckú organizáciu Centrum duševného zdravia s.r.o., ktorá po vyšetrení obžalovaného znalcami a jeho pozorovaním v nemocnici pre obvinených a odsúdených podala znalecký posudok. Následne súd predvolal na hlavné pojednávanie znalca k podaniu záverov znaleckého posudku.

Z výpovede znalca z Centra duševného zdravia, s.r.o., ktoré ako znalecká organizácia z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, vypracovávalo na obžalovaného znalecký posudok, Z.. K. M. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že trvá na záveroch znaleckého posudku v plnom rozsahu, z ktorého vyplynulo, že obžalovaný sa správal tak, že v laikovi to mohlo vzbudiť dojem o závažnej duševnej chorobe, jeho správanie však nezapaďá do žiadnej nozologickej ani nozografickej psychiatrickej jednotky. Žiadna duševná porucha sa takýmto spôsobom neprejavuje. Zo správania obžalovaného ide o vedomé predstieranie závažnej duševnej poruchy. Ide o duševnú poruchu osobnosti, ktorá je vrodená, ktorá sa v priebehu života podstatne nemení, Takýto jedinec je náchyľnejší k afektívnemu správaniu. Jeho konanie bolo afektívnym konaním. Išlo o afekt v zlosti. Schopnosť rozpoznať protiprávnosť konania pri jeho kognitívnej výbave a osobnostnej štruktúre bola zachovaná v plnej miere. Ovládacie schopnosti boli zachované a znížené forenzne nevýznamnej miere, v dôsledku afektu zlosti. Jeho pobyt na slobode nie je z psychiatrického hľadiska pre spoločnosť nebezpečný. Prejavy obžalovaného nie je konzistentné, aby zapadalo do určitej psychiatrickej schémy. Duševné poruchy majú určité pravidlá a podľa týchto pravidiel znalci stanovujú diagnózu. Správanie obžalovaného žiadne pravidlá nedodrížiava. Aj jeho afektové správanie mimo inštitúciu vyšetrovacej väzby alebo výkonu trestu je správaním, ktoré u porúch osobností afektovo labilných, ktoré majú tendencie afektovo konať už na menej intenzívne podnety, takého správanie patrí do jedinej psychiatrickej kategórie a to do poruchy osobnosti. Nie je to porucha, ktorá by mala forezný význam. Má len ten význam, že sa u páchatela vyskytujú často a ovládacie schopnosti bývajú ovplyvnené, ale nie natoľko, aby ich mohli brať forenzne do úvahy, lebo trvá dlhé roky a u obžalovaného trvala od detstva.

Z posudku tiež vyplynulo, že obžalovaný pred znalcami „hrá rolu duševne chorého“ podľa svojich primitívnych predstáv o správaní duševne chorého, čiastočne odkukané v priebehu opakovaných pobytov v psychiatrických zariadeniach. Obžalovaný netrpí a ani v čase spáchania trestného činu netrpel žiadnou duševnou chorobou v zmysle choromyselnosti. Ide u neho o zmiešanú poruchu osobnosti, ktorá je polymorfne abnormne štruktúrovaná s rysmi hysterickými, sociálnej maladaptability, dissociality. V prejavoch obžalovaného zistili výrazné tendencie k účelovej prezentácii seba v lepom svetle, najmä manipulácii s údajmi. V čase spáchania trestného činu sa u posudzovanej osoby jednalo o agresívne konanie na báze viac menej štandardnej vzťahovej konfliktnéj situácie. Konanie obžalovaného bolo v konaní v afekte zlosti. Mentálna náročnosť kriminogénnej situácie nepresahovala jeho intelektové schopnosti. V priebehu pojednávaní a počas znaleckých vyšetrení znaleckou organizáciu sa jednalo o vedomé predstieranie duševnej choroby. Trvalú poruchu s bludmi popisovanú u obžalovaného v minulosti považujú znalci skôr za abnormné exotické reakcie, pre dané etnikum charakteristické, ktoré, ak sú nerozpoznané, sú chybovo diagnostikované ako endogénna psychóza, najčastejšie schizofrenia. Tempore criminis sa u obžalovaného jednalo o intenzívny afekt zlosti v rámci psychopatickej reakcie ako prejav štandardných konfliktov. Afekt zlosti neovplyvnil jeho schopnosť rozpoznať protiprávnosť svojho konania, jeho schopnosť toto konanie ovládať, bola nanajvýš nepodstatne, forenzne nevýznamne, zmenšená. Schopnosť obžalovaného rozpoznať protiprávnosť svojho konania v čase spáchania trestnej činnosti nebola skutočnosťou, že od októbra 2014, kedy dostal poslednú depotnú injekciu neuroleptika, respektíve od septembra 2014, kedy bol naposledy na kontrole v psychiatrickej ambulancii Z.. F., ovplyvnená. Jeho schopnosť toto svoje konanie ovládať mohla byť v dôsledku uvedených skutočností nepodstatne, forenzne nevýznamne, zmenšená. Obžalovaný sa v čase spáchania skutku správal štandardne; za identické konanie bol v minulosti už odsúdený. Konanie pre psychopatické osobnosti charakteristické a štandardné. Ide o poruchu, zvláštnosť osobnostnej štruktúry, s ktorou sa takto stigmatizovaný jedinec musí naučiť žiť a vytvoriť si dostatočné zábrany, taktiku a stratégiu správania sa. Vnímanie, prežívanie a hodnotenie reality nie je pri poruche osobnosti narušené a nemožno ho forenzne zohľadňovať. Obžalovaný chápe zmysel a význam trestného konania v plnom rozsahu. Schopnosť zapamätať si prežitú udalosť a následne ich reprodukovať nie je narušená a znalci nemajú dôvod sa domnievať, že by tomu bolo inak v situácii posudzovaného skutku. Sklony obžalovaného skresľovať prežitú udalosť ako i sklony ku klamstvu predstavujú charakteristické vlastnosti posudzovaného, či už v minulosti alebo súčasnosti. Vzájomné vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou boli dlhodobo napäté a celá situácia sa s pravdepodobnosťou, blížiacou sa skutočnosti, odvíjala práve od tohto vzťahu.

Z odpisu z registra trestov vyplynulo, že obžalovaný doposiaľ bol 17 krát súdne trestaný pre majetkovú trestnú činnosť ako aj násilnú trestnú činnosť. V prípade piatich odsúdení sú povahy, že sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený.

Podľa registra priestupkov bol v rokoch 2010 až 2013 viackrát priestupkovo riešený a postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, keď sa vyhrážal iným osobám ako aj svojej matke..

Zo správy obce Častkovce vyplynulo, že obžalovaný je agresívnej povahy.

Ďalej boli na hlavnom pojednávaní vykonané ďalšie listinné dôkazy ako to vyplýva z jednotlivých zápisníc z hlavného pojednávania.

* * * * *

Na základe dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní má súd vinu obžalovaného za preukázanú riadne a náležite, a to v rozsahu nevyhnutnom na zákonné rozhodnutie. Súd z dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní a po dôkladnom vyhodnotení všetkých dôkazov má preukázaný skutkový stav veci ako je uvedený vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vina obžalovaného je preukázaná výsluchom poškodenej C. F., výsluchom D. D. a zápisnicou o ohliadke miesta činu. Poškodená po oznámení obvinenia obžalovanému bol vypočutá ako aj po jeho vzatí do väzby. Potvrdila, že obžalovaný sa jej vyhrážal spôsobom uvedeným v skutkovej vete rozsudku, pričom z jej výpovede vyplýva, že z obžalovaného mala strach, ktorý viedol k tomu, že zavolała hliadku polície a tento strach popísala vo všetkých svojich výpovediach. Poškodená v zápisnici o výsluchu svedka zo dňa 10.04.2015 síce tvrdí, že sa jej obžalovaný zabitím nevyhrážal, avšak uviedla, že z obžalovaného mala strach. Súd vychádzal predovšetkým z výpovede poškodenej bezprostredne po skutku. Z výpovede poškodenej zo dňa 10.04.2015 už zjavne vyplýva snaha zmierniť dopady predchádzajúcej výpovede na obžalovaného čo potvrdzuje napokon i jej výpoveď z júna 2015, kedy odmietla vypovedať. Zo zápisnice o obmedzení osobnej slobody obžalovaného vyplýva, že osobná sloboda obžalovaného bola zaistená bezprostredne po spáchaní prečinu. Zo zápisnice o ohliadke miesta činu vyplýva popis miesta činu ako je uvedený v skutkovej vete rozsudku. Obžalovaný poprel spáchanie skutku. Jeho obrana je v rozpore s ostatnými vykonanými dôkazmi a je účelová, motivovaná snahou vyhnúť sa trestnej zodpovednosti. Za účelom zistenia pričetnosti obžalovaného, ktorá je dôležitou a jednou zo základných podmienok jeho trestnej zodpovednosti, bol v tomto trestnom konaní skúmaný duševný stav obžalovaného, keďže v prípade zistenia, že v čase spáchania skutku boli rozpoznávacie a ovládacie schopnosti obžalovaného ako páchatel'a žalovaného trestného činu, alebo niektorá z nich, vymiznuté, je potrebné sa vysporiadať s právnou otázkou nepríčetnosti páchatel'a trestného činu ako okolnosťou vylučujúcou jeho trestnú zodpovednosť. Duševný stav obžalovaného bol v tomto konaní skúmaný dvakrát znalcami z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria, z ktorých výpovedí a posudkov vyplýva, že ovládacie a rozpoznávacie schopnosti v čase spáchania skutku neboli u obžalovaného vymiznuté, boli prítomné. Možno konštatovať, že pričetnosť obžalovaného je daná a obžalovaný je teda plne trestnoprávne zodpovedná osoba. Správanie obžalovaného na pred súdom je účelové, aby sa vyhol svojej zodpovednosti z trestnej činnosti. S poukazom na vyššie vykonané dôkazy, po ich dôkladnom vyhodnotení, a to jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti, a s poukazom na vyššie uvedené úvahy, ktorými sa súd spravoval pri ich hodnotení, je skutkový stav veci preukázaný tak ako je popísaný vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Vykonané dôkazy spolu korešpondujú, dopĺňajú sa a súd nezistil medzi nimi zásadné rozpory, pričom vykonané dôkazy vytvárajú spolu ucelenú reťaz dôkazov, na základe ktorých súd mohol vysloviť logický záver o vine obžalovaného. Súd po právnej stránke kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. a) Trestného zákona a § 139 ods. 1 písm. c), písm. e) Trestného zákona.

Pri výmere trestu súd prihliadol na stupeň závažnosti spáchaného trestného činu, mieru zavinenia, pohnútku, osobu páchatel'a, na okolnosti, za ktorých došlo k spáchaniu trestného činu, ale aj na účel trestu a na možnosti nápravy páchatel'a. Súd zistil na strane obžalovaného jednu priťažujúcu okolnosť a to, že v minulosti bol odsúdený [§ 37 písm. h) Trestného zákona]. Ide napr. odsúdenia Okresného súdu Nové mesto nad Váhom 1T/201/2008, 2T/129/2009. Obžalovaný je osobou, ktorá bola doposiaľ 17 krát súdne trestaná a to pre trestné činy násilného i majetkového charakteru. Ani predchádzajúce odsúdenia u neho zjavne nevedli k náprave, pričom jeho konanie je aktuálne vedené voči blízkej osobe - matke, ktorá je osobou vyššieho veku, ktorá vzhľadom na vek a telesné dispozície má obmedzené možnosti obrany. V rokoch 2010 až 2013 bol tiež viackrát priestupkovo riešený a postihnutý pre priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, keď sa vyhrážal iným osobám ako aj svojej matke. Súd vzhľadom na to vyššie uvedené skutočnosti uložil obžalovanému nepodmienečný trest odňatia slobody pri zvýšenej dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 18 mesiacov. Trest ukladal ako trest nepodmienečný, nakoľko sa trestného činu dopustil v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmieneného odsúdenia (odsúdenie

Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom 2T/122/2013). Nakoľko obžalovaný v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody, súd ho zaradil pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia. Súčasne súd uložil obžalovanému trest prepadnutia veci a to sekery, ktorá bola použitá na spáchanie trestného činu a následne zaistená políciou. Vzhľadom na závery znalcov súd obžalovanému uložil ochranné psychiatrické liečenie ambulantnou formou.

Uložený trest považuje súd vzhľadom na osobu páchatel'a, najmä s prihliadnutím na jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje a na okolnosti prípadu, za dôvodný a primeraný, zodpovedajúci zásadám ukladania trestov v zmysle ustanovenia § 34 Trestného zákona, ktorých účelom je zabezpečenie nielen ochrany spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov, ale aj vytvorenie podmienok na nápravu páchatel'a a na jeho výchovu k tomu, aby v budúcnosti viedol riadny život.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.